

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA

Briuselis, 17.7.2006
KOM(2006) 397 galutinis

2006/0129 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

**dėl aplinkos kokybės standartų vandens politikos srityje, iš dalies keičianti Direktyvą
2000/60/EB**

(pateikta Komisijos)

{KOM(2006) 398 galutinis}
(SEK(2006) 947)

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1) PASIŪLYMO APLINKYBĖS

- **Pasiūlymo pagrindas ir tikslai**

Dėl paviršinių vandenų cheminės taršos gali suirti vandenų ekosistemos, todėl gali nelikti buveinių ir biologinės įvairovės. Teršalai gali kauptis maisto grandinėje ir pakenkti užteršta žuvimi mintantiems plėšrūnams. Žmonės teršalų poveikį per vandenį patiria vartodami žuvį arba kitus jūros produktus, gerdami vandenį ir galbūt pramogaudami. Teršalų aplinkoje galima rasti ir praėjus daug metų nuo jų uždraudimo; kai kurie iš jų gali būti pernešami didelius atstumus ir randami nutolusiose vietovėse.

Teršalai gali būti išleidžiami į aplinką iš įvairių šaltinių (pvz., žemės ūkis, pramonė, deginimas) kaip produktai arba atsitiktiniai šalutiniai produktai, jie gali būti iš senų šaltinių arba kasdien naudojami namų ūkio produktuose.

Vandens pagrindų direktyvos 2000/60/EB (VPD) 16 straipsnyje pateikiama kovos su chemine vandens tarša strategija. Pirmajame šios strategijos etape buvo priimtas prioritetinių medžiagų sąrašas (Sprendimas 2455/2001/EB), kuriame nurodytos 33 medžiagos, laikomos prioritetine problema Bendrijos lygmeniu. Šiuo pasiūlymu siekiama nustatant aplinkos kokybės standartus (AKS) užtikrinti aukšto lygio apsaugą nuo rizikos, kurią šios 33 prioritetinės medžiagos ir kai kurie kiti teršalai kelia vandenyje arba per jį. Pastaraisiais metais įvairiais Bendrijos teisės aktais buvo priimtose būtinos teršalų išmetimo kontrolės priemonės.

- **Bendrosios aplinkybės**

1976 m. Bendrija pirmą kartą priėmė teisės aktą dėl vandenų cheminės taršos (Direktyva 76/464/EEB dėl tam tikrų į Bendrijos vandenį išleidžiamų pavojingų medžiagų sukeltos taršos). Vėliau 1982–1990 m. buvo priimta keletas antrinių direktyvų, kuriose nustatytos 18 specialių teršalų išmetimo ribinės vertės ir aplinkos kokybės tikslai (žr. toliau).

VPD buvo pateikta atnaujinta, išsami ir veiksminga paviršinių vandenų cheminės taršos strategija. Pagal VPD Direktyva 76/464/EEB turi būti panaikinta po pereinamojo laikotarpio, tačiau nenumatoma nuostatų dėl susijusių antrinių direktyvų panaikinimo. Pagal 16 straipsnį Komisija turi pateikti pasiūlymą, kuriame būtų numatytos kovos su tokių atskirų teršalų arba teršalų grupių keliama vandens tarša, kurie yra pavojingi vandeniui arba per jį, specialios priemonės. Žengiant pirmą žingsnį buvo priimtas Sprendimas 2455/2001/EB, kuriuo buvo pakeistas ankstesnis sąrašas, Komisijos paskelbtas 1982 m. Žengiant kitą žingsnį Komisijos buvo reikalaujama pateikti šių prioritetinių medžiagų AKS (žr. 16 straipsnio 7 dalį) ir teršalų išmetimo kontrolės priemones (žr. 16 straipsnio 6 ir 8 dalis). Šiuo pasiūlymu įvykdomas minėtas įpareigojimas, išskyrus tai, kad jame nepateikiama papildomų teršalų išmetimo kontrolės priemonių (daugiau informacijos pateikiama toliau). Kartu šiuo pasiūlymu panaikinamos galiojančios antrinės Direktyvos 82/176/EEB, 83/513/EEB, 84/156/EEB, 84/491/EEB ir 86/280/EEB, kaip pakeista Direktyva 88/347/EEB, ir 90/415/EEB.

- **Pasiūlymo srityje taikomos nuostatos**

VPD yra nustatyti kovos su paviršinių vandenų tarša strategijos bendrieji pagrindai. Remiantis ankstesniais šios srities teisės aktais, Direktyva 76/464/EEB ir susijusiomis antrinėmis direktyvomis (žr. pirmiau), reguliuojami panašūs kaip ir šiame pasiūlyme nurodyti aspektai. Tačiau nagrinėjami teršalai nėra visiškai tapatūs, taip pat reikia atsižvelgti į mokslo ir technikos pažangą.

- **Derėjimas su kitomis Sąjungos politikos sritimis ir tikslais**

Šeštojoje aplinkos veiksmų programoje kaip pagrindinis veiksmas nustatomos priemonės, skirtos prioritetinėms medžiagoms (žr. Sprendimo 1600/2002/EB 7 straipsnio 2 dalies e punktą). Šio pasiūlymo tikslas yra saugoti ir gerinti aplinkos kokybę pagal tvaraus vystymosi principą. Taip pat pasiūlymas dėl AKS užtikrina ekonominių sąlygų suderinimą vidaus rinkoje, nes galiojantys nacionaliniai AKS pastebimai skiriasi.

Be to, pasiūlyme ir pridėtame komunikate visapusiškai atsižvelgiama į kitų Bendrijos teisės aktų tikslus ir nuostatas, ypač į cheminių medžiagų politiką, įskaitant REACH ir Pesticidų direktyvą, TIPK direktyvą ir temines strategijas, būtent tas, kurios susijusios su jūrų politika ir tvariu pesticidų naudojimu. Visuose šiuose ir kituose Bendrijos teisės aktuose yra nustatytos teršalų išmetimo kontrolės priemonės, kaip apibrėžta VPD 16 straipsnio 6 ir 8 dalyse.

2) KONSULTACIJOS SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMAS

- **Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis**

Konsultacijų būdai, pagrindiniai tiriamieji sektoriai ir bendras respondentų apibūdinimas

Nuo 2001 m. dėl visų pasiūlymo aspektų Komisija konsultavosi su suinteresuotąsias šalis atstovaujančiu ekspertų patariamuoju forumu dėl prioritetinių medžiagų, kurių sudarė valstybių narių, pramonės ir aplinkosaugos nevyriausybinių organizacijų ekspertai. Konsultacija atitinka Vandens pagrindų direktyvos 16 straipsnio 5 dalį kurioje aiškiai nurodyta tokia konsultacijos forma. Konsultacijų procesą sudarė 16 susitikimų ir keli rašytinių konsultacijų ciklai.

Atsakymų santrauka ir kaip į juos buvo atsižvelgta

Kartu su susitikimų protokolais šių konsultacijų rezultatus galima rasti keliuose pagalbiniuose dokumentuose:

1. AKS nustatymo ir konkrečių medžiagų duomenų lentelių sudarymo metodai.
2. Taršos kontrolės priemonių veiklos projektas, įskaitant šaltinių patikrinimui naudojamus lapus ir esamų Bendrijos priemonių kiekvienos medžiagos atžvilgiu lenteles.
3. Analizę ir monitoringą nagrinėjančios ekspertų grupės ataskaita.
4. Prioritetinių pavojingų medžiagų nustatymo ataskaita.

5. Taršos kontrolės priemonių galimo ekonominio poveikio tyrimo ataskaita.
6. Aplinkos kokybės standartų tyrimo ataskaita – jų laikymosi rodiklis ir dėl jų laikymosi gaunama nauda.

Be to, 2004 m. birželio mėn. dėl direktyvos projekto Komisija konsultavosi su ekspertų patariamuoju forumu. Papildoma informacija apie gautas pastabas ir kiek į jas buvo atsižvelgta yra apibendrinta pridėtame poveikio vertinime (2006 7 17, SEK(2006) 947).

• Tiriamųjų duomenų rinkimas ir naudojimas

Aptariamos mokslo (tyrimų) sritys

Su valstybių narių ir pramonės mokslo ekspertais buvo reguliariai konsultuojamasi per ekspertų patariamąjį forumą. Be to, dėl AKS nustatymo buvo konsultuojamasi su Toksiškumo, ekologinio toksiškumo ir aplinkos moksliniu komitetu (SCTEE) (galutinę nuomonę SCTEE priėmė 2004 m. gegužės 28 d. 43-iajame plenariniame posėdyje). Į šią nuomonę buvo atsižvelgta nustatant galutines AKS vertes, o išsamią informaciją galima rasti ataskaitoje dėl AKS ir atskirose duomenų lentelėse.

Naudota metodika

2001–2004 m. vyko ekspertų patariamojo forumo reguliarūs susitikimai. Be to, vyko platesnės rašytinės konsultacijos. Galiausiai pagal oficialią tvarką SCTEE buvo paprašyta pateikti nuomonę.

Pagrindinės organizacijos ir (arba) ekspertai, su kuriais konsultuotasi

Buvo reguliariai konsultuojamasi su įvairiais mokslo ir technikos ekspertais, kurių sritis yra apskritai cheminė tarša, analizė ir monitoringas, teršalų išmetimo kontrolė, aplinkos kokybės standartai, esančios cheminės medžiagos (pagal Reglamentą 793/93) ir augalų apsaugos produktai (pagal 91/414/EEB), iš visų 25 ES valstybių narių, šalių kandidačių ir Norvegijos. Be to, to paties proceso metu buvo konsultuojamasi ir su pramonės mokslininkais bei ekspertais, įskaitant EUREAU, CEFIC, Eurochlor, ECPA, Eurometaux, UNICE, ir aplinkosaugos nevyriausybių organizacijų atstovais iš WWF ir Europos eksporto banko. Klausimynas apie galimų pasiūlymų ekonominį poveikį buvo išsiųstas 43 pagrindinėms Europos pramonės organizacijoms.

Gautų ir panaudotų patarimų santrauka

Plačiai sutariama dėl pavojingų medžiagų sukeltos rizikos galimybės ir rizikos negrįžtamų padarinių.

Remiantis didžiausia leistina koncentracija buvo nustatytas AKS, kad būtų išvengta rimtų negrįžtamų padarinių ekosistemoms dėl ūmaus poveikio trumpą laiką, ir metinis vidutinis AKS, kad būtų išvengta negrįžtamų ilgalaikių padarinių, nors SCTEE nurodo, kad ūmus poveikis taip pat gali turėti ilgalaikių padarinių. SCTEE paragino naudoti ir naujausius turimus mokslo duomenis bei užtikrinti atitiktį kitiems rizikos vertinimo metodams bei pateikė specialias rekomendacijas dėl atskirų medžiagų.

Be to, 2004 m. birželio mėn. vykusios plačios viešos konsultacijos dėl direktyvos

projekto sąlygojo tai, kad pasiūlymas buvo peržiūrėtas dėl papildomų teršalų išmetimo kontrolės priemonių daugiausia dėl išlaidų. Konsultacijos parodė, kad ekonomiškiausias būdas pasiekti su prioritetinėmis medžiagomis susijusius tikslus yra leisti valstybėms narėms spręsti dėl priemonių, daugiausia pagrįstų galiojančiais ES teisės aktais, lygio ir derinio.

Ekspertų patarimų paskelbimas visuomenei

Visus pirmiau nurodytus dokumentus galima rasti adresu

europa.eu.int/comm/environment/water/water-dangersub/pri_substances.htm

SCTEE nuomonę galima rasti adresu

http://europa.eu.int/comm/health/ph_risk/committees/sct/sct_en.htm

• **Poveikio vertinimas**

Apskritai buvo apsvarstytos trys pagrindinės galimybės. Pagal pirmąją nepateikiamas joks naujas pasiūlymas, o bet koks papildomas reguliavimas lieka valstybių narių uždaviniu. Pagal antrąją Bendrijos lygmeniu nagrinėjamas tik AKS nustatymas. Galiausiai pagal trečiąją pasiūlyme nagrinėjamos ir AKS, ir specialios papildomos teršalų išmetimo kontrolės priemonės. Dėl aplinkos kokybės standartų buvo anksti nuspręsta, kad jie turėtų būti nustatyti Bendrijos lygmeniu, nes VPD ypač reikalaujama derinimo ir atitikties kitiems Bendrijos teisės aktams. Todėl per pasirengimo procesą buvo apsvarstytos kelios papildomos galimybės (žr. poveikio vertinimo ataskaitą). Dėl taršos kontrolės priemonių pasirinkta galimybė valstybėms narėms leisti spręsti dėl papildomų specialių priemonių, nes nustatyta, kad tai yra ekonomiškiausia ir proporcingiausia. Be to, ES jau yra parengta (arba rengiama) daug teršalų išmetimo kontrolės teisės aktų, kurie pastebimai padės siekti VPD tikslų, susijusių su prioritetinėmis medžiagomis.

Poveikio vertinimo ataskaitoje išsamiau pateikiamos išvados apie kiekvienos iš pirmiau nurodytų alternatyvų socialinį ekonominį poveikį ir naudą aplinkai.

3) TEISINIAI PASIŪLYMO ASPEKTAI

• **Siūlomų veiksmų santrauka**

Apibendrintai siūlomos direktyvos pagrindinės sudedamosios dalys yra šios:

- aplinkos kokybės standartų nustatymas, kaip nurodyta VPD 16 straipsnio 7 dalyje, įskaitant pereinamosios viršijimo zonos įvedimą;
- išleidimo, išmetimo ir nuotėkių sąrašo sudarymas, siekiant patikrinti, ar laikomasi sumažinimo arba nutraukimo tikslų;
- VPD IX priede išvardytų galiojančių antrinių direktyvų panaikinimo ir pereinamojo laikotarpio nuostatos, kaip nurodyta VPD 16 straipsnio 10 dalyje;
- prioritetinių pavojingų medžiagų (PPM) nustatymas iš 14 svarstomų medžiagų, kaip nurodyta Sprendime 2455/2001/EB.

- **Teisinis pagrindas**

Šios direktyvos nuostatos daugiausia susijusios su aplinkos apsauga, todėl kaip teisinis pagrindas yra pasirinkta Sutarties 175 straipsnio 1 dalis, laikantis VPD.

- **Subsidiarumo principas**

Subsidiarumo principas taikomas tik tuomet, jeigu pasiūlymas nepriklauso išskirtinei Bendrijos kompetencijai.

Valstybės narės negali tinkamai pasiekti pasiūlymo tikslų, jei veikia nacionaliniu lygmeniu, dėl nurodytos (-ų) priežasties (-ių).

Šiuo metu dauguma prioritetinių medžiagų reguliuojamos nacionaliniais aplinkos kokybės standartais, kurie pastebimai skiriasi. Siekiant visose valstybėse narėse užtikrinti vienodą aplinkos apsaugos lygį ir vienodas sąlygas ūkio subjektams, AKS turėtų būti nustatyti Bendrijos lygmeniu.

Jei AKS nebūtų nustatyti Bendrijos lygmeniu, valstybės narės iki 2006 m. pabaigos turėtų nustatyti nacionalinius AKS. Šiuo klausimu Komisija palaiko Bendrijos veiksmus, todėl lauks bendro sprendimų priėmimo proceso dėl šio pasiūlymo rezultatų prieš siekdama, kad valstybės narės įgyvendintų šį reikalavimą.

Be to, AKS nustatymas Bendrijos lygmeniu užtikrina, kad valstybėms narėms reikės mažiau administracinių pastangų. Kelių valstybių teritoriją apimančių paviršinių vandenų cheminės taršos problema gali būti išspręsta tik imantis bendrų tarpvalstybinių veiksmų.

Šiame pasiūlyme yra apsiribojama AKS nustatymu Bendrijos lygmeniu. Valstybėms narėms paliekama spręsti dėl specialių ir papildomų taršos kontrolės priemonių, nes galioja daug kitų Bendrijos teisės aktų, kurie turi būti taikomi siekiant įvykdyti VPD 16 straipsnio 6 ir 8 dalių reikalavimus.

Todėl pasiūlymas atitinka subsidiarumo principą.

- **Proporcingumo principas**

Siūloma priemonė yra direktyva, kurioje nustatomi aplinkos kokybės tikslai, kurie turi būti pasiekti iki 2015 m. Siekiant užtikrinti taršos mažinimo priemonių proporcingumą, valstybėms narėms paliekama didelė veiksmų laisvė nustatyti tinkamiausiam specialiam priemonių deriniui. Tai leis atsižvelgti į regioninę ir vietos padėtį.

Kai atsižvelgiama į VPD įgyvendinimui nustatytus plačius veiksmus ir į apsaugos sąlygą, kuri turi būti taikoma, jei šis pasiūlymas nebūtų priimtas (plg. VPD 16 straipsnio 8 dalį), manoma, kad pasiūlymas beveik nesąlygos papildomos finansinės arba administracinės naštos.

- **Pasirinkta priemonė**

Siūloma priemonė: direktyva.

Siekdama užtikrinti vieną racionalią priemonę, Komisija siūlo vieną teisės aktą, kuriame nustatomos visos su 16 straipsniu (VPD) susijusios nuostatos. Kaip teisinė priemonė pasirinkta direktyva. Priemonė, kuria ji pagrįsta, yra Direktyva 2000/60/EB, ir įgyvendinant priemonės reikia perkelti direktyvą į nacionalinę teisę.

4) POVEIKIS BIUDŽETUI

Nenumatomas joks poveikis biudžetui.

5) PAPILDOMA INFORMACIJA

- **Imitacija, bandymų etapas ir pereinamasis laikotarpis**

Pasiūlymui bus taikomas pereinamasis laikotarpis.

- **Supaprastinimas**

Pasiūlyme numatoma supaprastinti teisės aktus.

Siūloma direktyva yra panaikinamos penkios specialios direktyvos (82/176/EEB, 83/513/EEB, 84/156/EEB, 84/491/EEB ir 86/280/EEB su daliniais pakeitimais, padarytais Direktyva 88/347/EEB bei 90/415/EEB).

Šis supaprastinimas reiškia, kad didelė pagal Komisijos sprendimą 95/337/EEB nustatytų įpareigojimų teikti ataskaitas dalis neteks galios.

- **Galiojančių teisės aktų panaikinimas**

Priėmus pasiūlymą galiojantys teisės aktai bus panaikinti.

- **Persvarstymo, keitimo, laikino galiojimo sąlyga**

Pasiūlyme yra AKS nustatymo keitimo sąlyga. Be to, VPD 19 straipsnio 2 dalyje yra numatytas bendras Direktyvos 2000/60/EB persvarstymas, įskaitant ir 16 straipsnio, vadinasi, ir šios direktyvos nuostatas.

- **Koreliacijos lentelė**

Reikalaujama, kad valstybės narės pateiktų Komisijai nacionalinių nuostatų, kuriomis ši direktyva perkeliama į nacionalinę teisę, tekstus bei tų nuostatų ir šios direktyvos koreliacijos lentelę.

- **Europos ekonominė erdvė**

Siūlomas aktas yra susijęs su EEE, ir todėl turėtų būti jai taikomas.

- **Išsamus pasiūlymo paaiškinimas**

1 straipsnis. Dalykas: Direktyva nustatomi aplinkos kokybės standartai.

2 straipsnis ir I priedas. Aplinkos kokybės standartai: I priede nustatomi aplinkos kokybės standartai (AKS), skirti prioritetinėms medžiagoms ir tam tikriems kitiems

teršalams, ir apibrėžiamos susijusios atitikties tikrinimo nuostatos. AKS yra diferencijuojami vidaus paviršiniam vandenims (upės ir ežerai) ir kitiems paviršiniam vandenims (tarpiniai, pakrančių ir teritoriniai vandenys). Yra nustatyti dviejų tipų AKS – metinių vidutinių koncentracijų ir didžiausių leistinų koncentracijų; atitinkamai vieno tipo standartai yra skirti apsaugai nuo ilgalaikių ir nuolatinių poveikių, o kito tipo – apsaugai nuo trumpalaikių, tiesioginių ir ūmių ekotoksinių poveikių. Metalų atžvilgiu su standartų laikymusi susijusios nuostatos pakeičiamos taip, kad valstybės narės galėtų atsižvelgti į foninius lygius ir biotinkamumą. Valstybės narės turi naudoti privalomus apskaičiavimo metodus, jei juos yra nustačiusi Komisija. AKS taip pat yra nustatyti tam tikrų pasirinktų medžiagų biotai. Kai kuriuos AKS gali reikėti netrukus peržiūrėti atsižvelgiant į pagal kitus Bendrijos teisės aktus atliekamų rizikos vertinimų rezultatus. Visų pirma tikėtinas laikino AKS, skirto nikeliui ir švinui, pakeitimas, nes Komisija dar negali atsižvelgti į susijusius tebeatliekamų rizikos vertinimų rezultatus.

3 straipsnis. Pereinamoji viršijimo zona: pereinamoji viršijimo zona yra apibrėžiama prie išleidimo iš sutelktųjų taršos šaltinių vietos toms vandens telkinių dalims, kuriose AKS negalima laikytis dėl didelių teršalų lygių nuotekose.

4 straipsnis. Išmetimo, išleidimo ir nuotėkių sąrašas: upių baseinams parengiamas sąrašas, kad būtų galima patikrinti, ar laikomasi prioritetinių medžiagų išleidimo, išmetimo ir nuotėkių sumažinimo tikslų bei prioritetinių pavojingų medžiagų išleidimo, išmetimo ir nuotėkių nutraukimo arba palaipsnio panaikinimo tikslų. Nutraukimo tikslo pasiekimo galutinis terminas yra 2025 m.

5 straipsnis ir II priedas. Prioritetinių pavojingų medžiagų (PPM) nustatymas: VPD (16 straipsnio 3 dalyje) reikalaujama iš prioritetinių medžiagų atskirti PPM. Sprendime 2455/2001/EB siūloma peržiūrėti 14 prioritetinių medžiagų ir galutinai nustatyti, ar jos yra prioritetinės ar prioritetinės pavojingos medžiagos. 2 medžiagas iš šių 14 šiuo metu siūloma pripažinti PPM, o likusios 12 galutinai priskirtos prioritetinėms medžiagoms.

6, 7 ir 8 straipsniai. Galiojančių antrinių direktyvų dalinis pakeitimas ir panaikinimas. Šiose direktyvose nustatyti kokybės standartai yra įtraukti į šį pasiūlymą, taigi bus panaikinti įsigaliojus šiai direktyvai.

9, 10 ir 11 straipsniai. Nuostatos dėl perkėlimo į nacionalinę teisę, įsigaliojimo ir adresatų.

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

**dėl aplinkos kokybės standartų vandens politikos srityje, iš dalies keičianti Direktyvą
2000/60/EB**

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 175 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą¹,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę²,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę³,

veikdami pagal Sutarties 251 straipsnyje nustatytą tvarką⁴,

kadangi:

- (1) Paviršinio vandens cheminė tarša kelia pavojų vandeniui: jos padariniais gali būti ūmus ir nuolatinis vandens organizmų toksiškumas, kaupimasis ekosistemoje ir buveinių bei biologinės įvairovės nykimas, taip pat pavojai žmonių sveikatai.
- (2) 2002 m. liepos 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendime Nr. 1600/2002/EB, nustatančiame šeštąją Bendrijos aplinkosaugos veiksmų programą⁵, nurodoma, kad aplinka ir sveikata bei gyvenimo kokybė yra pagrindiniai 6-osios AVP programos aplinkos apsaugos prioritetai; ypač 7 straipsnio 2 dalies e punkte pabrėžiama, kad vandens politikos srityje reikia parengti konkretesnių teisės aktų.
- (3) 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2000/60/EB, nustatančioje Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus,⁶ nustatoma kovos su vandens tarša strategija, o 16 straipsnyje reikalaujama papildomų specialių taršos kontrolės priemonių ir aplinkos kokybės standartų (AKS).

¹ OL C [...], [...], p. [...].

² OL C [...], [...], p. [...].

³ OL C [...], [...], p. [...].

⁴ OL C [...], [...], p. [...].

⁵ OL L 242, 2003 9 10, p. 81.

⁶ OL L 327, 2000 12 22, p. 1. Direktyva su pakeitimais, padarytais Sprendimu 2455/2001/EB (OL L 331, 2001 12 15, p. 1).

- (4) Nuo 2000 m. buvo priimta daug Bendrijos teisės aktų, kuriuose pagal Direktyvos 2000/60/EB 16 straipsnį nustatomos taršos kontrolės priemonės atskiroms prioritetinėms medžiagoms. Be to, daug aplinkos apsaugos priemonių patenka į kitų galiojančių Bendrijos teisės aktų taikymo sritį. Todėl, pirmiausia turėtų būti įgyvendinami ir persvarstomi galiojantys teisės aktai, o ne nustatomos naujos kontrolės priemonės, kad būtų išvengta galiojančių priemonių dubliavimo.
- (5) Dėl prioritetinių medžiagų, išmetamų iš sutelktųjų ir pasklidusių taršos šaltinių, kontrolės, nurodytos Direktyvos 2000/60/EB 16 straipsnio 6 ir 8 dalyse, valstybėms narėms būtų ekonomiškiau ir proporcingiau prirėkus papildomai greta kitų galiojančių Bendrijos teisės aktų įgyvendinimo į priemonių programą, kuri turi būti parengta kiekvienam upių baseinui pagal Direktyvos 2000/60/EB 11 straipsnį, įtraukti atitinkamas kontrolės priemones.
- (6) 2001 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendime Nr. 2455/2001/EB, nustatančiame prioritetinių medžiagų vandens politikos srityje sąrašą ir papildančiame Direktyvą 2000/60/EB⁷, nustatomas pirmasis prioritetinių 33 medžiagų arba medžiagų grupių, kurių atžvilgiu reikia pirmiausia imtis veiksmų Bendrijos lygmeniu, sąrašas. Kai kurios iš šių prioritetinių medžiagų nustatomos kaip prioritetinės pavojingos medžiagos, kurių išmetimas, išleidimas ir nuotėkiai palaipsniui panaikinami arba nutraukiami. Kai kurios medžiagos buvo peržiūrimos ir turėtų būti klasifikuojamos.
- (7) Bendrijos interesų požiūriu ir siekiant veiksmingesnio paviršinių vandenų apsaugos reguliavimo tikslinga Bendrijos lygmeniu nustatyti AKS teršalams, klasifikuojamiems kaip prioritetinės medžiagos, o valstybėms narėms palikti prirėkus nustatyti likusius teršalus reglamentuojančias taisykles nacionaliniu lygmeniu, nepažeidžiant atitinkamų Bendrijos taisyklių. Nepaisant to, aštuoni teršalai, kurie patenka į 1986 m. birželio 12 d. Tarybos direktyvos 86/280/EEB dėl tam tikrų pavojingų medžiagų, įtrauktų į Direktyvos 76/464/EEB priedo I sąrašą, išleidimo ribinių verčių ir kokybės siektinų normų⁸ taikymo sritį ir priklauso medžiagų, kurių atžvilgiu gera cheminė būklė turėtų būti pasiekta iki 2015 m., grupei, nebuvo įtraukti į prioritetinių medžiagų sąrašą. Tačiau įrodyta, kad šiems teršalams nustatyti bendrieji standartai yra naudingi ir tikslinga jų standartų reguliavimą išlaikyti Bendrijos lygmeniu.
- (8) Dėl tos priežasties nuostatos dėl dabartinių aplinkos kokybės tikslų, išdėstytos 1982 m. kovo 22 d. Tarybos direktyvoje 82/176/EEB dėl gyvsidabrio išleidimo iš chloro šarminės elektrolizės pramonės ribinių verčių ir kokybės siektinų normų⁹, 1983 m. rugsėjo 26 d. Tarybos direktyvoje 83/513/EEB dėl kadmio išleidimo ribinių verčių ir kokybės siektinų normų¹⁰, 1984 m. kovo 8 d. Tarybos direktyvoje 84/156/EEB dėl pramonės sektorių, išskyrus chloro šarminės elektrolizės pramonę, gyvsidabrio teršalų išleidimo ribinių verčių ir kokybės siektinų normų¹¹, 1984 m. spalio 9 d. Tarybos direktyvoje 84/491/EEB dėl heksachlorcikloheksano išleidimo ribinių verčių ir

⁷ OL L 331, 2001 12 15, p. 1.

⁸ OL L 181, 1986 7 4, p. 16. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 91/692/EEB (OL L 377, 1991 12 31, p. 48).

⁹ OL L 81, 1982 3 27, p. 29. Direktyva su pakeitimais, padarytais Direktyva 91/692/EEB.

¹⁰ OL L 291, 1983 10 21, p. 1. Direktyva su pakeitimais, padarytais Direktyva 91/692/EEB.

¹¹ OL L 74, 1984 3 17, p. 49. Direktyva su pakeitimais, padarytais Direktyva 91/692/EEB.

kokybės siektinų normų¹² ir Direktyvoje 86/280/EEB, taps nereikalingos ir turėtų būti panaikintos.

- (9) Vandenį gali veikti cheminė tarša ir trumpą, ir ilgą laiką, todėl nustatant AKS kaip pagrindas turėtų būti naudojami ir ūmaus, ir nuolatinio poveikio duomenys. Siekiant užtikrinti tinkamą vandens ir žmonių sveikatos apsaugą, turėtų būti nustatyti vidutiniai metiniai kokybės standartai tokiu lygmeniu, kad būtų užtikrinta apsauga nuo ilgalaikio poveikio, ir didžiausios leistinos koncentracijos, kad būtų užtikrinta apsauga nuo trumpalaikio poveikio.
- (10) Kadangi Bendrijos lygmeniu nėra išsamios ir patikimos informacijos apie prioritetinių medžiagų koncentracijas biotoje ir nuosėdose bei atsižvelgiant į tai, kad informacijos apie paviršinį vandenį užtenka, siekiant užtikrinti visapusę apsaugą ir veiksmingą taršos kontrolę, šiame etape AKS vertės turėtų būti nustatomos tik paviršiniam vandeniui. Tačiau heksachlorbenzeno, heksachlorbutadieno ir gyvsidabrio atžvilgiu negalima užtikrinti apsaugos nuo netiesioginio poveikio ir antrinio apsinuodijimo, tik nustatant paviršiniam vandeniui skirtus AKS Bendrijos lygmeniu. Todėl tokiais atvejais AKS turėtų būti nustatyti ir biotai. Kad valstybėms narėms būtų suteikta lankstumo veikti pagal savo monitoringo strategiją, jos turėtų galėti arba stebėti šiuos AKS ir tikrinti atitiktį jiems biotoje, arba paversti juos į paviršiniam vandeniui skirtus AKS. Be to, valstybėms narėms paliekama nustatyti AKS nuosėdoms arba biotai, jeigu tai būtina ir tikslinga siekiant laikytis Bendrijos lygmeniu nustatytų AKS. Be to, kadangi nuosėdos ir biota išlieka svarbios matricos valstybėms narėms stebėti tam tikras medžiagas, kad būtų įvertintas ilgalaikis žmonių veiklos poveikis ir tendencijos, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad esamas biotos ir nuosėdų taršos lygis nedidės.
- (11) Diskusijos dėl rizikos vertinimų švino, nikelio ir jų junginių atžvilgiu Europos cheminių medžiagų biure ir Jungtiniame tyrimų centre dar nėra baigtos, todėl šiems elementams negalima nustatyti galutinių kokybės standartų. Todėl tikslinga aiškiai nurodyti jų laikiną pobūdį.
- (12) Valstybės narės turi laikytis Tarybos direktyvos 98/83/EB dėl žmonėms vartoti skirto vandens kokybės¹³ ir valdyti paviršinio vandens telkinius, naudojamus geriamajam vandeniui imti, pagal Direktyvos 2000/60/EB 7 straipsnį. Todėl ši direktyva turėtų būti įgyvendinama nepažeidžiant reikalavimų, kuriais gali būti nurodoma taikyti griežtesnius standartus.
- (13) Gali būti, kad AKS nebus galima laikytis prie sutelktųjų išmetimo šaltinių, nes teršalų koncentracijos nuotekose paprastai yra didesnės nei foninės koncentracijos vandenyje. Todėl tikrindamos atitiktį AKS valstybės narės turėtų galėti atsižvelgti į šį faktą, kiekvienam atitinkamam šaltiniui nustatydamos pereinamąją viršijimo zoną. Siekiant užtikrinti, kad tos zonos būtų ribotos, jų nustatymui turėtų būti taikomas Direktyvos 2000/60/EB 10 straipsnis ir kitos susijusios Bendrijos teisės nuostatos. Kadangi dėl valymo technologijų raidos ir technologijų naujovių, pvz., geriausios esamos technologijos, teršalų koncentracija prie išleidimo vietų ateityje gali būti sumažinta, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad atitinkamai būtų sumažintos pereinamosios viršijimo zonos.

¹² OL L 274, 1984 10 17, p. 11. Direktyva su pakeitimais, padarytais Direktyva 91/692/EEB.

¹³ OL L 330, 1998 12 5, p. 32.

- (14) Būtina patikrinti, ar laikomasi nutraukimo arba palaipsnio panaikinimo ir sumažinimo tikslų, kaip apibrėžta Direktyvos 2000/60/EB 4 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunktyje, ir užtikrinti skaidrų šių išipareigojimų laikymosi vertinimą, ypač sprendžiant dėl reikšmingo ir nereikšmingo išmetimo, išleidimo ir nuotėkių dėl žmogaus veiklos. Be to, nutraukimo, palaipsnio panaikinimo ir sumažinimo tvarkaraštis gali būti sudaromas tik siejant su sąrašu. Taip pat turėtų būti galima įvertinti Direktyvos 2000/60/EB 4 straipsnio 4–7 dalių taikymą. Taip pat reikalinga tinkama gamtoje pasitaikančių medžiagų nuotėkių arba dėl gamtos procesų atsirandančių nuotėkių kiekybinio įvertinimo priemonė; tais atvejais visiškai nutraukti arba palaipsniui panaikinti išleidimą iš visų galimų šaltinių yra neįmanoma. Kad patenkintų šiuos poreikius, kiekviena valstybė narė turėtų sudaryti kiekvieno jos teritorijoje esančio upių baseino išmetimo, išleidimo ir nuotėkių sąrašą.
- (15) Tam, kad sudarant šiuos sąrašus būtų išvengta dvigubo darbo ir užtikrinta tų sąrašų darna su kitomis paviršinio vandens apsaugos srityje taikomomis priemonėmis, valstybės narės turėtų naudoti informaciją, surinktą pagal Direktyvą 2000/60/EB ir pagal 2006 m. sausio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 166/2006 dėl Europos išleidžiamų ir perduodamų teršalų registro sukūrimo ir iš dalies keičiantį Tarybos direktyvas 91/689/EEB ir 96/61/EB¹⁴.
- (16) Siekiant geriau atsižvelgti į valstybių narių poreikius, valstybės narės turėtų galėti pagrindiniams sąrašo duomenims matuoti pasirinkti vienerių metų trukmės ataskaitinį laikotarpį. Tačiau turėtų būti atsižvelgta į tai, kad nuotėkiai dėl pesticidų naudojimo įvairiais metais gali labai skirtis dėl skirtingų naudojimo kiekių, pavyzdžiui, dėl skirtingų klimato sąlygų. Todėl tam tikrų medžiagų, nurodytų 1991 m. liepos 15 d. Tarybos direktyvoje 91/414/EEB dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką¹⁵, atžvilgiu valstybės narės turėtų galėti pasirinkti trejų metų ataskaitinį laikotarpį.
- (17) Siekiant optimizuoti sąrašo naudojimą, tikslinga, kad Komisija nustatytų galutinį terminą, skirtą patikrinti, ar valstybės narės ėmėsi visų priemonių, kad būtų pasiekti Direktyvos 2000/60/EB 4 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunktyje nustatyti tikslai.
- (18) Patvarių, biologiškai besikaupiančių ir toksiškų medžiagų, taip pat kitų susirūpinimą keliančių medžiagų, ypač labai patvarių ir labai biologiškai besikaupiančių, kaip nurodyta Direktyvoje 2000/60/EB, nustatymo kriterijai yra pateikti specialiaame rizikos vertinimo techninių gairių dokumente, kuriuo remiami 1993 m. liepos 20 d. Komisijos direktyva 93/67/EEB, nustatanti medžiagų, apie kurias pranešta pagal Tarybos direktyvą 67/548/EEB, rizikos žmonėms ir aplinkai įvertinimo principus¹⁶, 1994 m. birželio 28 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1488/94, nustatantis esamų medžiagų keliamos rizikos žmonėms ir aplinkai įvertinimo principus, numatytus Tarybos reglamente (EEB) Nr. 793/93¹⁷, ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/8/EB dėl biocidinių produktų pateikimo į rinką¹⁸. Kad būtų užtikrinta skirtingų Bendrijos teisės aktų darna, turėtų būti taikomi tik šie kriterijai medžiagoms, persvarstomoms pagal Sprendimą 2455/2001, o Direktyvos 2000/60/EB X priedas turėtų būti atitinkamai pataisytas ir pakeistas.

¹⁴ OL L 33, 2006 2 4, p. 1.

¹⁵ OL L 230, 1991 8 19, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 2006/19/EB (OL L 44, 2006 2 15, p. 15).

¹⁶ OL L 227, 1993 9 8, p. 9–18.

¹⁷ OL L 161, 1994 6 29, p. 3.

¹⁸ OL L 123, 1998 4 24, p. 1.

- (19) Direktyvos 2000/60/EB IX priede išvardytose direktyvose nustatyti įpareigojimai jau yra įtraukti į 1996 m. rugsėjo 24 d. Tarybos direktyvą 96/61/EB dėl taršos integruotos prevencijos ir kontrolės¹⁹ ir į Direktyvos 2000/60/EB 8, 10 straipsnius ir 11 straipsnio 3 dalies g ir h punktus bei kitas nuostatas ir yra užtikrinamas bent toks pats apsaugos lygis, jei aplinkos kokybės standartai yra išlaikomi arba peržiūrimi. Siekiant užtikrinti nuoseklų požiūrį į paviršinių vandenų cheminę taršą ir supaprastinti bei padaryti aiškesnius šioje srityje taikomus Bendrijos teisės aktus, tikslinga panaikinti pagal Direktyvos 2000/60/EB 16 straipsnio 10 dalį nuo 2012 m. Direktyvą 82/176/EEB, Direktyvą 83/513/EEB, Direktyvą 84/156/EEB, Direktyvą 84/491/EEB ir Direktyvą 86/280/EEB.
- (20) Buvo atsižvelgta į Direktyvos 2000/60/EB 16 straipsnio 5 dalyje nurodytas rekomendacijas, ypač į Toksiškumo, ekologinio toksiškumo ir aplinkos mokslinio komiteto rekomendacijas.
- (21) Kadangi valstybės narės negali pakankamai pasiekti šioje direktyvoje nurodytų tikslų, t. y. vandeniui skirtų aplinkos kokybės standartų priėmimo, ir todėl jie, siekiant išlaikyti tokį patį paviršinio vandens apsaugos lygį visoje Bendrijoje, būtų geriau pasiekti Bendrijos lygmeniu, Bendrija gali priimti priemones, laikydamosi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šioje direktyvoje nenumatoma nieko, kas nėra būtina siekiant šių tikslų.
- (22) Šiai direktyvai įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti priimamos pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką²⁰,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Dalykas

Šioje direktyvoje yra nustatomi aplinkos kokybės standartai prioritetinėms medžiagoms ir kai kuriems kitiems teršalams.

2 straipsnis

Aplinkos kokybės standartai

1. Valstybės narės užtikrina, kad jų paviršinių vandenų sudėtis atitiktų prioritetinėms medžiagoms skirtus aplinkos kokybės standartus, išreikštus kaip metinis vidurkis ir kaip didžiausia leistina koncentracija, kaip nustatyta I priedo A dalyje, ir teršalams nustatytus aplinkos kokybės standartus, išvardytus I priedo B dalyje.

Valstybės narės užtikrina aplinkos kokybės standartų laikymąsi pagal I priedo C dalyje nustatytus reikalavimus.

¹⁹ OL L 257, 1996 10 10, p. 26.

²⁰ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

2. Valstybės narės užtikrina, remdamosi vandens būklės stebėseną, atliekama pagal Direktyvos 2000/60/EB 8 straipsnį, kad I priedo A ir B dalyse išvardytų medžiagų koncentracijos nuosėdose ir biotoje nedidėtų.
3. Valstybės narės užtikrina, kad toliau nurodytos heksachlorbenzeno, heksachlorbutadieno ir gyvsidabrio koncentracijos nebūtų viršijamos žuvų, moliuskų, vėžiagyvių ir kitos biotos audiniuose (drėgnas svoris):
 - a) 10 µg/kg heksachlorbenzeno,
 - b) 55 µg/kg heksachlorbutadieno,
 - c) 20 µg/kg metilo gyvsidabrio.

Siekdamos stebėti pirmoje pastraipoje išvardytų medžiagų atitiktį aplinkos kokybės standartams, valstybės narės turi arba nustatyti griežtesnį vandeniui skirtą standartą, pakeičiantį nurodytąjį I priedo A dalyje, arba nustatyti papildomą biotai skirtą standartą.
4. Komisija turi ištirti techninę ir mokslinę pažangą, įskaitant Direktyvos 2000/60/EB 16 straipsnio 2 dalies a ir b punktuose nurodytų rizikos vertinimų išvadas ir prireikus pasiūlyti persvarstyti aplinkos kokybės standartus, nustatytus šios direktyvos I priedo A ir B dalyse.
5. Komisija gali Direktyvos 2000/60/EB 21 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka nustatyti privalomus apskaičiavimo metodus, nurodytus šios direktyvos I priedo C dalies 3 punkto antrojoje pastraipoje.

3 straipsnis

Pereinamoji viršijimo zona

1. Valstybės narės nustato pereinamąsias viršijimo zonas, kuriose vieno arba daugiau teršalų koncentracijos gali viršyti atitinkamus aplinkos kokybės standartus tiek, kiek jos nedaro poveikio tam, kad likusi paviršinio vandens telkinio dalis atitiktų tuos standartus.
2. Valstybės narės kiekvienu atveju turi nustatyti paviršinio vandens telkinių dalių, esančių prie išleidimo vietų, ribas, iki kurių jos yra klasifikuojamos kaip pereinamosios viršijimo zonos, atsižvelgdamos į susijusias Bendrijos teisės nuostatas.

Kiekvieną ribų nustatymo aprašą valstybės narės turi įtraukti į savo upių baseino valdymo planus, nurodytus Direktyvos 2000/60/EB 13 straipsnyje.
3. Valstybės narės atlieka Direktyvoje 96/61/EB nurodytų leidimų arba Direktyvos 2000/60/EB 11 straipsnio 3 dalies g punkte nurodyto išankstinio sureguliuojimo peržiūrą, siekiant palaipsniui mažinti 1 pastraipoje nurodytos kiekvienos pereinamosios viršijimo zonos dydį, nustatytą vandens telkiniuose, kuriems daro poveikį išleidžiamos prioritetinės medžiagos.

4. Komisija gali Direktyvos 2000/60/EB 21 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka nustatyti metodą, kurį valstybės narės naudotų pereinamųjų viršijimo zonų nustatymui.

4 straipsnis

Išmetimo, išleidimo ir nuotėkių sąrašas

1. Remiantis informacija, surinkta pagal Direktyvos 2000/60/EB 5 ir 8 straipsnius ir pagal Reglamentą (EB) Nr. 166/2006, valstybės narės sudaro visų prioritetinių medžiagų ir teršalų, išvardytų I priedo A ir B dalyse, išmetimo, išleidimo ir nuotėkių sąrašą kiekvienam upės baseinui arba jo daliai savo teritorijoje.
2. Teršalų verčių, kurios turi būti įrašomos 1 dalyje nurodytuose sąrašuose, matavimo atskaitinis laikotarpis yra vieneri metai 2007–2009 m.

Tačiau prioritetinių medžiagų arba teršalų, kuriems taikoma Direktyva 91/414/EEB, vertės gali būti apskaičiuojamos kaip 2007 m., 2008 m. ir 2009 m. vidurkis.

3. Valstybės narės perduoda Komisijai sąrašus, sudarytus pagal šio straipsnio 1 dalį, įskaitant atitinkamus atskaitinius laikotarpius, kartu su pagal Direktyvos 2000/60/EB 15 straipsnio 1 dalį pateikiamais upių baseinų valdymo planais.
4. Valstybės narės atnaujiną sąrašus kaip Direktyvos 2000/60/EB 5 straipsnio 2 dalyje nurodytų analizių ir peržiūrų dalį.

Verčių atnaujintuose sąrašuose nustatymo atskaitinis laikotarpis yra vieneri metai iki analizės pabaigos. Prioritetinių medžiagų arba teršalų, kuriems taikoma Direktyva 91/414/EEB, vertės gali būti apskaičiuojamos kaip vidurkis trejų metų iki tos analizės pabaigos.

Valstybės narės paskelbia atnaujintus sąrašus, kai atnaujinami jų upių baseinų valdymo planai, kaip nustatyta Direktyvos 2000/60/EB 13 straipsnio 7 dalyje.

5. Komisija patikrina, kad sąraše nurodytas išmetimas, išleidimas ir nuotėkiai iki 2025 m. atitiktų sumažinimo arba nutraukimo įpareigojimus, nustatytus Direktyvos 2000/60/EB 4 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunktyje.
6. Komisija gali Direktyvos 2000/60/EB 21 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka nustatyti metodą, kurį valstybės narės naudotų sąrašų sudarymui.

5 straipsnis

Direktyvos 2000/60/EB dalinis pakeitimas

Direktyvos 2000/60/EB X priedas yra keičiamas šios direktyvos II priede pateiktu tekstu.

6 straipsnis

Direktyvų 82/176/EEB, 83/513/EEB, 84/156/EEB ir 84/491/EEB dalinis pakeitimas

Atitinkamai išbraukiamas Direktyvų 82/176/EEB, 83/513/EEB, 84/156/EEB ir 84/491/EEB II priedas.

7 straipsnis

Direktyvos 86/280/EEB dalinis pakeitimas

Išbraukiamos Direktyvos 86/280/EEB I–XI skirsnių B antraštės.

8 straipsnis

Panaikinimai

1. Direktyvos 82/176/EEB, 83/513/EEB, 84/156/EEB, 84/491/EEB ir 86/280/EEB yra panaikinamos nuo 2012 m. gruodžio 22 d.
2. Iki 2012 m. gruodžio 22 d. valstybės narės gali atlikti monitoringą ir teikti ataskaitas pagal Direktyvos 2000/60/EB 5, 8 ir 15 straipsnius, o ne juos atlikti pagal 1 dalyje nurodytas direktyvas.

9 straipsnis

Perkėlimas

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję ne vėliau kaip per [18 mėnesių po šios direktyvos įsigaliojimo datos], įgyvendina šią direktyvą. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų nuostatų tekstus bei tų nuostatų ir šios direktyvos koreliacijos lentelę.

Valstybės narės, priimdamos šias nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinių teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

10 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

11 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje,

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas

Tarybos vardu
Pirmininkas

**I PRIEDAS. PRIORITETINĖMS MEDŽIAGOMS IR KAI KURIEMS KITIEMS
TERŠALAMS NUSTATYTI APLINKOS KOKYBĖS STANDARTAI**

A DALIS. Paviršiniame vandenyje esančioms prioritetinėms medžiagoms skirti aplinkos kokybės standartai (AKS)

MV: metinis vidurkis;

DLK: didžiausia leistina koncentracija.

Vienetas: [µg/l].

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Nr.	Medžiagos pavadinimas	CAS numeris	MV-AKS ²¹ Vidaus paviršiniai vandenys	MV-AKS ²¹ Kiti paviršiniai vandenys	DLK-AKS ²² Vidaus paviršiniai vandenys	DLK-AKS ²² Kiti paviršiniai vandenys
(1)	Alachloras	15972-60-8	0,3	0,3	0,7	0,7
(2)	Antracenas	120-12-7	0,1	0,1	0,4	0,4
(3)	Atrazinas	1912-24-9	0,6	0,6	2,0	2,0
(4)	Benzenas	71-43-2	10	8	50	50
(5)	Pentabromdifenileteris ²³	32534-81-9	0,0005	0,0002	<i>netaikoma</i>	<i>netaikoma</i>
(6)	Kadmis ir jo junginiai <i>(priklausomai nuo vandens kietumo klasės²⁴)</i>	7440-43-9	≤ 0,08 (1 klasė) 0,08 (2 klasė) 0,09 (3 klasė) 0,15 (4 klasė) 0,25 (5 klasė)	0,2	≤ 0,45 (1 klasė) 0,45 (2 klasė) 0,6 (3 klasė) 0,9 (4 klasė) 1,5 (5 klasė)	
(7)	C10-13 Chloralkanai	85535-84-8	0,4	0,4	1,4	1,4
(8)	Chlorfenvinfosas	470-90-6	0,1	0,1	0,3	0,3

²¹ Šis parametras yra aplinkos kokybės standartas, išreikštas kaip metinė vidutinė vertė (AKS-MV).

²² Šis parametras yra aplinkos kokybės standartas, išreikštas kaip didžiausia leistina koncentracija (AKS-DLK). Kai DLK-AKS yra žymima kaip „netaikoma“, MV-AKS vertės taip pat apsaugo nuo trumpalaikės taršos maksimumų, kadangi jie yra daug mažesni už vertes, gautas remiantis ūmiu toksiškumu.

²³ Prioritetinių medžiagų grupei, kurią sudaro brominti difenileteriai (Nr. 5), išvardyti Sprendime 2455/2001/EB, AKS yra nustatomas tik pentabromdifenileteriui.

²⁴ Kadmio ir jo junginių (Nr. 6) AKS vertės skiriasi priklausomai nuo vandens kietumo, kaip apibrėžta penkiose klasių kategorijose (1 klasė: <40 mg CaCO₃/l, 2 klasė: nuo 40 iki <50 mg CaCO₃/l, 3 klasė: nuo 50 iki <100 mg CaCO₃/l, 4 klasė: nuo 100 iki <200 mg CaCO₃/l ir 5 klasė: ≥200 mg CaCO₃/l).

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Nr.	Medžiagos pavadinimas	CAS numeris	MV-AKS ²¹ Vidaus paviršiniai vandenys	MV-AKS ²¹ Kiti paviršiniai vandenys	DLK-AKS ²² Vidaus paviršiniai vandenys	DLK-AKS ²² Kiti paviršiniai vandenys
(9)	Chlorpirifosas	2921-88-2	0,03	0,03	0,1	0,1
(10)	1,2-dichlorešanas	107-06-2	10	10	netaikoma	netaikoma
(11)	Dichlormetanas	75-09-2	20	20	netaikoma	netaikoma
(12)	Di-(2-etilheksil)ftalatas (DEHP)	117-81-7	1,3	1,3	netaikoma	netaikoma
(13)	Diuronas	330-54-1	0,2	0,2	1,8	1,8
(14)	Endosulfanas	115-29-7	0,005	0,0005	0,01	0,004
(15)	Fluorantenas	206-44-0	0,1	0,1	1	1
(16)	Heksachlorbenzenas	118-74-1	0,01	0,01	0,05	0,05
(17)	Heksachlorbutadienas	87-68-3	0,1	0,1	0,6	0,6
(18)	Heksachlorcikloheksanas	608-73-1	0,02	0,002	0,04	0,02
(19)	Izoproturonas	34123-59-6	0,3	0,3	1,0	1,0
(20)	Švinas ir jo junginiai	7439-92-1	7,2	7,2	netaikoma	netaikoma
(21)	Gyvsidabris ir jo junginiai	7439-97-6	0,05	0,05	0,07	0,07
(22)	Naftalenas	91-20-3	2,4	1,2	netaikoma	netaikoma
(23)	Nikelis ir jo junginiai	7440-02-0	20	20	netaikoma	netaikoma
(24)	Nonilfenolis	25154-52-3	0,3	0,3	2,0	2,0
(25)	Oktilfenolis	1806-26-4	0,1	0,01	netaikoma	netaikoma

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Nr.	Medžiagos pavadinimas	CAS numeris	MV-AKS ²¹ Vidaus paviršiniai vandenys	MV-AKS ²¹ Kiti paviršiniai vandenys	DLK-AKS ²² Vidaus paviršiniai vandenys	DLK-AKS ²² Kiti paviršiniai vandenys
(26)	Pentachlorbenzenas	608-93-5	0,007	0,0007	netaikoma	netaikoma
(27)	Pentachlorfenolis	87-86-5	0,4	0,4	1	1
(28)	Poliaromatiniai angliavandeniliai (PAH) ²⁵	netaikoma	netaikoma	netaikoma	netaikoma	netaikoma
	Benzo(a)pirenas	50-32-8	0,05	0,05	0,1	0,1
	Benzo(b)fluorantenas	205-99-2	Σ=0,03	Σ=0,03	netaikoma	netaikoma
	Benzo(k)fluorantenas	207-08-9				
	Benzo(g,h,i)perilenas	191-24-2	Σ=0,002	Σ=0,002	netaikoma	netaikoma
	Indeno(1,2,3-cd)pirenas	193-39-5				
(29)	Simazinas	122-34-9	1	1	4	4
(30)	Tributilalavo junginiai	688-73-3	0,0002	0,0002	0,0015	0,0015
(31)	Trichlorbenzenai (visi izomerai)	12002-48-1	0,4	0,4	netaikoma	netaikoma
(32)	Trichlormetanas	67-66-3	2,5	2,5	netaikoma	netaikoma
(33)	Trifluralinas	1582-09-8	0,03	0,03	netaikoma	netaikoma

²⁵ Poliaromatinųjų angliavandenilių (PAH) (Nr. 28) prioritetinių medžiagų grupės atveju reikia laikytis kiekvieno atskiro AKS. T. y., turi būti laikomasi benzo(a)pirenui skirtos AKS ir benzo(b)fluoranteno bei benzo(k)fluoranteno sumai skirtos AKS bei benzo(g,h,i)perileno ir indeno(1,2,3-cd)pireno sumai skirtos AKS.

B DALIS. Kitiems teršalams nustatyti aplinkos kokybės standartai (AKS)

MV: metinis vidurkis;

DLK: didžiausia leistina koncentracija.

Vienetas: [µg/l].

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Nr.	Medžiagos pavadinimas	CAS numeris	MV-AKS ²¹ Vidaus paviršiniai vandenys	MV-AKS ²¹ Kiti paviršiniai vandenys	DLK-AKS ²² Vidaus paviršiniai vandenys	DLK-AKS ²² Kiti paviršiniai vandenys
(1)	Visas DDT ²⁶	<i>netaikoma</i>	0,025	0,025	<i>netaikoma</i>	<i>netaikoma</i>
	para-para-DDT	50-29-3	0,01	0,01	<i>netaikoma</i>	<i>netaikoma</i>
(2)	Aldrinas	309-00-2	Σ=0,010	Σ=0,005	<i>netaikoma</i>	<i>netaikoma</i>
(3)	Dieldrinas	60-57-1				
(4)	Endrinas	72-20-8				
(5)	Izodrinas	465-73-6				
(6)	Anglies tetrachloridas	56-23-5	12	12	<i>netaikoma</i>	<i>netaikoma</i>
(7)	Tetrachloretilenas	127-18-4	10	10	<i>netaikoma</i>	<i>netaikoma</i>
(8)	Trichloretilenas	79-01-6	10	10	<i>netaikoma</i>	<i>netaikoma</i>

²⁶ Visą DDT sudaro izomerų suma: 1,1,1-trichloro-2,2 bis (*p*-chlorfenilas) etanas (CAS numeris 50-29-3), 1,1,1-trichlor-2 (*o*-chlorfenilas)-2-(*p*-chlorfenilas) etanas (CAS numeris 789-02-6), 1,1-dichloro-2,2 bis (*p*-chlorfenilas) etilenas (CAS numeris 72-55-9) ir 1,1-dichloro-2,2 bis (*p*-chlorfenilas) etanas (CAS numeris 72-54-8).

C DALIS. Atitiktis aplinkos kokybės standartams

1. 4 ir 5 skiltis. Bet kuriame AKS-MV atitinkančiame paviršinio vandens telkinyje būtina, kad kiekviename tipiniame vandens telkinio monitoringo taške vienerių metų laikotarpiu skirtingu metu išmatuotų koncentracijų aritmetinis vidurkis būtų mažesnis nei standartas.
2. 6 ir 7 skiltis. Bet kurio paviršinio vandens telkinio atitiktis AKS-DLK reiškia, kad bet kuriame tipiniame vandens telkinio monitoringo taške išmatuota koncentracija negali viršyti standarto.
3. Išskyrus kadmį, šviną, gyvsidabrį ir nikelį (toliau – metalai), šiame priede nustatyti aplinkos kokybės standartai (AKS) yra išreikšti kaip bendros koncentracijos visame vandens mėginyje. Metalų atveju AKS nurodo ištirpusių metalų koncentraciją, t. y., vandens mėginio ištirpintą fazę, gaunamą filtruojant 0,45 µm filtru arba taikant bet koki lygiavertį pradinio apdorojimo būdą.

Jeigu natūrali foninė metalų koncentracija yra didesnė nei AKS vertė arba jei kietumas, pH arba kiti vandens kokybės parametrai daro poveikį metalų biotinkamumui, valstybės narės, vertindamos monitoringo rezultatus AKS atžvilgiu, gali į tai atsižvelgti. Jeigu jos tai pasirenka, privaloma naudoti apskaičiavimo metodus, nustatytus pagal 2 straipsnio 5 dalį.

II PRIEDAS. DIREKTYVOS 2000/60/EB X PRIEDO DALINIS KEITIMAS

Direktyvos 2000/60/EB X priedas pakeičiamas taip:

„X PRIEDAS PRIORITETINIŲ MEDŽIAGŲ SĄRAŠAS VANDENS POLITIKOS SRITYJE (*)

Numeris	CAS numeris ¹	ES numeris ²	Prioritetinės medžiagos pavadinimas	Nustatyta kaip prioritetinė pavojinga medžiaga
(1)	15972-60-8	240-110-8	Alachloras	
(2)	120-12-7	204-371-1	Antracenas	X
(3)	1912-24-9	217-617-8	Atrazinas	
(4)	71-43-2	200-753-7	Benzenas	
(5)	netaikoma	netaikoma	Bromintas difenileteris (**)	X (***)
(6)	7440-43-9	231-152-8	Kadmis ir jo junginiai	X
(7)	85535-84-8	287-476-5	Chloralkanai, C ₁₀₋₁₃ (**)	X
(8)	470-90-6	207-432-0	Chlorfenvinfosas	
(9)	2921-88-2	220-864-4	Chlorpirifosas	
(10)	107-06-2	203-458-1	1,2-dichlorešanas	
(11)	75-09-2	200-838-9	Dichlormetanas	
(12)	117-81-7	204-211-0	Di(2-etilheksil)ftalatas (DEHP)	
(13)	330-54-1	206-354-4	Diuronas	
(14)	115-29-7	204-079-4	Endosulfanas	X
	959-98-8	netaikoma	(Alfa endosulfanas)	
(15)	206-44-0	205-912-4	Fluorantenas (****)	
(16)	118-74-1	204-273-9	Heksachlorbenzenas	X
(17)	87-68-3	201-765-5	Heksachlorbutadienas	X

(18)	608-73-1	210-158-9	Heksachlorcikloheksanas	X
	58-89-9	200-401-2	(gama izomeras, lindanas)	
(19)	34123-59-6	251-835-4	Izoproturonas	
(20)	7439-92-1	231-100-4	Švinas ir jo junginiai	
(21)	7439-97-6	231-106-7	Gyvsidabris ir jo junginiai	X
(22)	91-20-3	202-049-5	Naftalenas	
(23)	7440-02-0	231-111-14	Nikelis ir jo junginiai	
(24)	25154-52-3	246-672-0	Nonilfenolis	X
	104-40-5	203-199-4	(4-(para)nonilfenolis)	
(25)	1806-26-4	217-302-5	Oktilfenolis	
	140-66-9	netaikoma	(Para-tert-oktilfenolis)	
(26)	608-93-5	210-172-5	Pentachlorbenzenas	X
(27)	87-86-5	231-152-8	Pentachlorfenolis	
(28)	netaikoma	netaikoma	Poliaromatiniai angliavandeniliai	X
	50-32-8	200-028-5	(Benzo(a)pirenas)	
	205-99-2	205-911-9	(Benzo(b)fluorantenas)	
	191-24-2	205-883-8	(Benzo(g,h,i)perilenas)	
	207-08-9	205-916-6	(Benzo(k)fluorantenas)	
	193-39-5	205-893-2	(Indeno(1,2,3-cd)pirenas)	
(29)	122-34-9	204-535-2	Simazinas	
(30)	688-73-3	211-704-4	Tributilalavo junginiai	X
	36643-28-4	netaikoma	Tributilalavo katijonas	
(31)	12002-48-1	234-413-4	Trichlorbenzenai	
	120-82-1	204-428-0	(1,2,4-trichlorbenzenas)	

(32)	67-66-3	200-663-8	Trichlormetanas (chloroformas)	
(33)	1582-09-8	216-428-8	Trifluralinas	

¹ CAS: Cheminių medžiagų santrumpų tarnyba

² ES numeris: Europos esamų komercinių cheminių medžiagų sąrašas (EINECS) arba Europos naujų ar paskelbtų cheminių medžiagų sąrašas (ELNICS).

(*) Ten, kur atrinktos medžiagų grupės, sąraše kaip orientaciniai parametrai nurodyti tos grupės tipiniai atskiri atstovai (skliausteliuose ir be numerio).

(**) Šios medžiagų grupės paprastai apima daug atskirų junginių. Atitinkami orientaciniai parametrai šiuo metu dar negali būti pateikti.

(***) Tik pentabrombifenileteris (CAS numeris 32534-81-9).

(****) Fluorantenas yra sąraše kaip kitos, pavojingesnės medžiagos – poliaromatinių angliavandenilių – indikatorius.